

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2023. március

XVI/3. szám

Nagybőjtben járunk!

Keresztúti imáinkban különböző szemszögből, élethelyzetből gondolkodunk el erről a felfoghatatlan szeretetről: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.”

Templomainkban közösségeink vezetik az imát, a kálvárián pedig szélesebb körben, más közösségek tagjaival együtt imádkozunk. Különleges volt, amikor a Szegénygondozó Nővérek lelkigyakorlatoisaival együtt elmélkedtünk. Legutóbb pedig nagyon sokan kísértük Jézust a szenvedés útján régióink karitászcsoportjainak a részvételével.

Ezen imaalkalmak segítenek értelmezni és elfogadni a saját keresztjeinket is. Vegyük hát fel azt, amit Mesterünk nekünk szánt...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Nagyböjti utunk felénél tartva érdemes időt szakítanunk arra, megálljunk egy kis időre: visszatekintsünk, hol tartunk elhatározásainkkal, hogyan alakult imaéletünk, de legfőképpen Istennel való kapcsolatuk ebben a szent időszakban.

„A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Joel 2,13) A nagyböjti időben is akkor tudunk igazán lelki életünkben előre haladni, ha a külső cselekedeteinkkel nem helyettesítjük, hanem elősegítjük szívünk formálódását. Ehhez időnként fel kell hagynunk a megszokottal, el kell indulni olyan úton, amit nem mi választunk, hanem az Isten tervezi számunkra.

Jézus böjtölésének és megkísértésének színhelye a puszta volt. A puszta, amely kietlen, terméketlen, elhagyott, veszélyes vidék... - szívünk mélyén nem oda vágyakozunk.

A mindennapok forгатagában, a hétköznapi teendők során a napi rutint követjük: családjunkban, vallásos életünkben a megszokások biztonságot adnak, tudjuk, mikor hová kell menni, mit teszünk, mi fog történni, szinte percre pontosan igyekszünk berendezni, kontrollálni életünket, észrevétlenül mi leszünk életünk, saját életünk ura...

De ahogy „a Lélek a pusztába vitte Jézust” (Mt 4,1), ha hagyjuk, minket is elvisz, hiszen a megújuláshoz nekünk is szükségünk van az ott töltött időre.

Az ideai nagyböjtben engedtem, hogy elragadjon az ÚR a „pusztába”? Oda, ahol megtapasztalom kiszolgáltatottságom, szegénységem, gyengeségem és szembesülök bűneimmel; ahol nem tudja a saját világom túlharsogni Isten hangját, ahol előtörnek a szívem mélyén rejtőző fájdalmak, és ahol ezeket kihasználva a kísértő félelmetes erővel igyekszik rávenni a széles útra... Ezekben a helyzetekben nem marad más támaszunk, mint az élő Isten. Jézus Isten szavával győzte le a kísértőt – nekünk is ezt az utat kínálja.

A pusztában, ahol semmit nem érnek emberi megoldásaink, végre helyet tudunk adni a Mindenhatónak, és a puszta, ahogy az Ószövetségben, úgy életünkben is az Istennel való találkozás, a csodák és a szövetségkötés helyévé válhat! Jézus példájából tudjuk, hogy a feltámadáshoz a szenvedésen át vezet az út: bízunk az Úrban, hogy a pusztai lét megtapasztalása elhozza számunkra is a „feltámadást”, szívünk megújulását!

Lesták Zoltán
állandó diakónus

„Küldelek én, s megáldlak én, csak menj és hirdesd szavam”

Születésnapot ünneplünk. Született: 2008 februárjában. Apja neve: Nyitrai László, mégis Élő Szigetnek hívják. Betöltötte a 15. évét, és már a 16. év második számát tartom a kezemben. Kicsit elkéstem az ünnepléssel, tortát, virágot sem vettem, pedig lenne kit köszönteni, hiszen az „apa” gondoskodása nélkül nem ünnepelhetnék. Így indult a plébániai értesítőnk:

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

2008. február
1. szám

Közösségünk havonta szerkesztett plébániai értesítőt jelent meg, ami rólunk szól. A címválasztás nem véletlen, szeretnénk szekularizálódott világunkban a hit, a szeretet, az összetartozás, az egymásra odafigyelés élő szigetévé válni!

Újságunkban beszámolunk eseményekről, kiscsoportjaink tevékenységéről, közösségünk éledezéséről, megvalósult és tervezett programjainkról, építkezéséről...

Milyen nagyszerű dolog, hogy a vállalt feladatait most is megvalósítja, ennyi év eltelté után. Természetesen változások is történtek. Ma már nem egy plébánia életére fókuszál, hanem Esztergom-Városi Plébánia néven a Szent Péter és Szent Pál-templom közösségének életét is követi.

Az első számból idézek Nyitrai Lászlótól: „Mikor elváltam a világi elnöki tisztséget, jeleztem, hogy leginkább hit-életünk fejlesztésével, közösségépítéssel szeretném szolgálni a Szent Anna egyházközséget. Antal atyával megbeszéltem, hogy közösségünket időszakosan tájékoztatni fogjuk a fontosabb eseményekről, a testület munkájáról, terveiről. Amit most a kezében tart a kedves Olvasó, ezen plébániai értesítő első száma. Mindig meg fog jelenni, ha közösségünket érintő fontosabb esemény, fejlemény vagy megosztandó gondolatok ezt indokoltá teszik.”

A 13. születésnapra ezt írtam: „Azóta eltelt 13 év. Saját életünkben is hosszú idő. Örömök, bánatok, fájdalmak, betegségek, kisebb-nagyobb gondok, megváltozott életkörülmények. Egyházközségünk tagjai közül sokan váltak „alkalmi újságíróvá” ezalatt az idő alatt. Életkortól, nemtől függetlenül.

A havonta megjelenő „értesítőben” beszámoltak napjaikról, élményeikről, a közösségünkben megéltékről: keresztlőről, elsőáldozásról, bérnákoszról, napközis táborozásokról, közös zárandoklatokról, jubiláns házások miséjéről, együtt töltött vidám délutánokról, templomunkban tartott rendezvényekről és felsorolhatatlanul sok eseményről. Olvashattunk plébániánk gazdasági eredményeiről, a templomunk felújítási munkáiról”

A havonta megjelenő „értesítőre” ezek a gondolatok most is helytállóak. Megfogalmaztam azt is, hogy miért fontos nekem az Élő Sziget: „Az Élő Szigetben bizony nagyon színvonalas írásokat olvastam és olvasok most is. Ennyi idő alatt sok „szerző” segítette, hogy naprakészen, izgalmasan jussanak el hozzám a plébániai közösségek hírei. Leginkább az fog meg, amikor idősebb társaink az emlékeikről is írnak. Régi roatókról, karácsonyokról, a búcsúkról, amikor nem szétaprózódott

közösségek működtek, hanem egy nagy közösség: a plébánia hívei.”

Ugyan a kezemben tartott XVI/2. számra nem került rá, hogy ünnepi szám, de mi ünnepeljünk! Szeretettel köszöntök mindenkit, aki lehetővé teszi az Élő Sziget megjelenését. Talán megbocsájtják nekem, hogy nem nevesítem őket. Mindenkire kérem a Jóisten áldását:

**„Találjon Rád Isten áldása minden új napon!
Angyalok őrizzenek utadon, bármerre jársz!
A menny világossága ragyogjon Rád,
és töltsd meg dallal szívedet!
Találjon Rád Isten áldása minden új napon!”**

Senior imaklubunk estje

„Szentségeken keresztül Isten kegyelme működik”

Készültem a Senior imaklub március 6-i rendezvényére, mert tudtam, hogy Balogh Attila atya, az Esztergomi Szeminárium augusztusban kinevezett rektora lesz a vendégünk. Megnéztem a fényképét, elolvastam az életrajzát. Íme:

Született Budapesten,
1970. augusztus 29.
Szentelték Esztergomban,
1996. június 15.
Káplán Bp.-Zuglóban:
1996–2009.
Plébániai kormányzó:
Budapest-Kőbánya
Szent László plébánián,
2009-2015.
Plébános ugyanott 2015-2022-ig.

Ellátja a Budapest-Kőbánya Pongrác-úti Föltámadott Krisztus templom igazgatását is 2016-2022-ig.

Helyettes esperes: Pesti-Középső Espereskerület, 2016-2022.

Az Esztergomi Szeminárium rektora 2022-től.

Protonotárius, kanonok 2018-tól”.

A hivatalos életrajz abban a pillanatban életre kelt, ahogy Rector úr belépett hozzánk. Humoros, nyitott, őszinte, közvetlen egyénisége, lebilincselő előadása nagy élménnyé vált számunkra.

Ahogy ő fogalmazott, **személyes szösszenetekkel kezdte mondandóját**. Budai család egy szem gyermekeként, református apa, anyai részről mélyen hívő nagymama (104 évig élt!) mellett ő is még átélte a 90-es évek előtti egyházüldözést.

Krisztinavárosban rendszeresen ministrált, nagyon sokat tanult az akkor káplánként működő Blanckenstein Miklóstól. Közgazdasági Szakközépiskola elvégzése után a Vízkutató és Fűró Vállalat pénzügyi előadója lett.

Időnként foglalkoztatta, hogy pap lesz. A villámcsapásként érkező gondolat 1990-ben az esztergomi papszentelésen érte, ahol barátaival vett részt. „Az Isten engem erre hív, nem az a kérdés, hogy mit akarok.” Elvégezve a teológiát, 13 évig Krisztinavárosban, majd 13 évig Kőbányán végezte papi szolgálatát.

Lelkipásztori adottságú, gyakorlati embernek tartja magát, amely kökemény pasztorációt, lelki életet és erre inspirálást, emberi kapcsolatok kialakítását jelenti.

Meglepte a Bíboros úr döntése, hogy a Szeminárium rektorának kinevezte azzal a megbízatással, hogy a lelkipásztorkodást át kell adni a növendékeknek. 2022. augusztusától lett az Esztergomi Szeminárium rektora.

Hogy áll ma a papnevelés ügye? - tette fel a kérdést. Amikor ő seminarista lett, 60 fő volt a kispapok létszáma. Mindannyiuk mögött volt egy élő plébániai közösség. Most 21-en vannak, bizonytalan háttér országból, nehéz családi közegből, hatalmas nagy ellenszél közepette.

Csoda, hogy ilyen közegben a Jóisten meg tudta szólítani a fiatalokat, amikor jó nevű papok otthagyják a papságot, lelki- és egyéb terhekre, kiegészre hivatkozva. Mindezek a problémák nagy gondot jelentenek. Önmagában nem elég a szemináriumi nevelés.

Rector úr nagybőjtben a környékbeli plébániákra, Tokodra és Tátra viszi hallgatóit, hogy a plébániai élet közelébe kerüljenek. A médiában való szereplés nagy károkat is okozhat, ezért rektor úr a tanrendbe iktatott egy olyan órát, ahol a jó megoldásokról hallhatnak, tanulhatnak.

Miért nincsen elég hivatás? Ószövetségi idézettel próbált rá magyarázatot adni. Mit is várunk el a paptól, és azt meg tudja-e tenni, vagy amit elvárunk, esetleg nem is papi feladat? Több példát említett: kiemelem a cserkész táborban tőle kért, fakultatív, reggel 5 órai misét, és egy keresztutat – amit egyébként bárki vezethet.

A kispapokat afelé kell erőteljesen vinnie, hogy a szentségeknek legyenek az emberei. Lássák meg, hogy a plébánián mit lehet tenni. Ő a Bosnyák téren 3 dolgot emelt ki:

1. a ministránsokkal való foglalkozást,
  2. táborok alatt végig gyóntatta a táborozókat, lelki gondozást végzett
  3. gyóntatószéki névjegykártyát vezetett be, amely a lelki beszélgetések, lelki gondozás eszközévé vált.
- A hetét éles keretek közé szorította.

Covid alatt az online közvetítések sokkal több résztvevőt vonzottak (a bőséges választék elkényelmesítette az embereket), de az ifjúság ragaszkodott a személyes találkozáshoz.

Visszaálláskor lecsökkent a hívők száma. Merre tovább, hogyan kellene egyházunkat alakítani, formálni? **A kispapoknak növelni kell a teherbírást, szemléletüket úgy kell formálni, hogy a szentségi pasztoráció kerüljön a középpontba.**

Amikor a Bíboros úr Attila atyát kőbányára kinevezte, ezt a feladatot adta: „Egyszerűen csak legyél pap. Misézz, gyóntass, keresztelej, jegyesoktatást végezz, bérnyújtásra készíts fel, látogasd a beteget.” Ebből a szűk papi szentség-kiszolgáltatásból nőttek ki a közösségek.

Mi az egyház tanítása, és mi is a pap feladata? Mi, hívek az Istennel szeretnénk találkozni. Szentségeken keresztül az Isten kegyelmét közvetítik papjaink – nekünk ez a lényeg.

Majd a nyugati egyház elprotestantizálódásáról beszélt. Nagy ajándék, hogy Magyarországon az emberek szentségekhez akarnak járulni. Három éve Bíboros úr kinevezte a fiatal papok mentorának. A havi találkozások, valamint a fiatal atyák bizalma nagy örömet jelentenek neki.

Ezután közösen beszélgettünk a papi szolozsmáról, az imakoszorúról a Szentatya nagybőjti üzenetéről. Áldással köszöntük meg a hangulatos, tartalmas estét:

„Az Úr legyen melletted, / hogy karjaiba zárjon / és oltalmazzon téged!”

No, persze a vidám beszélgetés és a finom süтик kóstolása sem maradt el.

Pazsiczky Mariann

Farsangoltunk...

Hagyományainkhoz híven idén is együtt mulathatott plébániánk apraja nagyja. Az eddigi évektől eltérően a Mindszenty iskola ebédlőjében került megrendezésre közösségünk farsangi összejövetele. Kis, családias rendezvényünkhöz néhány jó barátunk is csatlakozott.

Nagyon jól érezték magukat, mert azt tapasztalták, hogy közösségünk tagjai, kortól függetlenül, barátságosak. Nagyon tetszett nekik a sok színes műsor, amikkel készültünk. Öröm volt hallani véleményüket plébániai nagy családukról! Kedves, összetartó társaságnak láttak minket, és szívesen csatlakoznának a jövőben is programjainkhoz.

Tapasztalatom szerint az elmúlt évek járványhelyzete miatt elmaradt bálók hiánya nem tépázta meg közösségünket. Úgy láttam, hogy minden résztvevő várta már ezt az alkalmat.

Olyan szomorú, hogy készülünk egy eseményre, aztán olyan gyorsan eltelik, hogy mire észbe kapunk, már csak mi maradunk, és a buli nyomai. Sajnos ilyenkor döbbenek rá, hogy a feladatok végzése közben, szinte nem is maradt idő, hogy minden résztvevővel beszélgessek.

A jó hangulaton, családi légkörön kívül fontosnak tartom megemlíteni vendégeink nagylelkű adakozását, hiszen szép számban keltek el a tombolák, aminek bevételéből karitász csoportunk a rászorulókat támogatja.

Szeretnénk köszönetet mondani minden támogatónak, aki bármilyen formában hozzájárult a bál megvalósulásához. Reméljük, jövőre ugyanitt (is) mindenkivel találkozunk!

Gálné Ancsa

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt...

Ez a hely nem Rió, nem Velence, nem Mohács. Ez Esztergom, kórusunk próbaterme! Február 10-én itt gyűltünk össze, hogy farsangoljunk.

Csodálatosan feldíszített helyiség fogadott bennünket. Zsóka volt a „tettes”, ő mindig alkot valami szépet, lehet tőle ötleteket meríteni.

A svédasztal kínálata étvágygerjesztő látványt nyújtott. Jócskán fogyott az étel. Felsorakoztak itt az általunk jól ismert „pincészetek”. Díjakat ugyan nem adtunk át, de a dicséretekkel nem takarékoskodtunk.

Ugye kitalálják a folytatást? Dalolás, dalolás, harmonizáció... És még egy meglepetés: Egyik társunk, Marika jellemzően jött. Laci titkárnőjeként debütált, még egy régi írógépet is cipelt, kellett a szerephez. *Bocsánat, főnök úr!* – hangzott a régi sláger. Az előadás, a szemüveg, na meg az a cipő felejthetetlen! Megalapozta a jó hangulatot, kedvünk kerekedett táncolni.

Csoóri Sándor Farsang napi kutyabál című versében így ír:

**”De érdekes volna, / ha kutyabál volna,
s farsangnak napján / minden kutya / bálba gyalogolna.
nagy kutya is, / kis kutya is, / kit csíp még a bolha.
Komondor kényelmes, / lassú táncot ropna,
Puli Pali csárdást, / ahogy meg van írva:
sötét szőre, bozontja / a szemébe lógna.
Csau csacsacsázna, / a foxi bokázna,
a többi vén kutya meg / leülne a hóba.”**

Kutyabál nem volt, de hangulatos este igen! Köszönetet érdemel Laci, aki igazán mindent megtesz, hogy a mi kis közösségünk együtt maradjon. Így történhetett, hogy szerepelhettünk a plébániai farsangi műsorban.

Ezeket a dalokat énekeltük:

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt
Nyisd ki, babám, az ajtót!
Tizenhárom fodor van a szoknyámon
Esteledik a faluban, haza kéne menni
Hol jártál az éjjel, cinegemadár?
Nem megyünk mi innen el

Lajos kísért bennünket harmonikán. Igen terjedelmes a repertoárja, és szívvel-lélekkel muzsikál.

Hálásak vagyunk érte!

Nagyon örültünk a tapsnak, amivel jutalmazott bennünket a kedves közönség. Köszönjük szépen!

Nagy László gyönyörű soráival fejezem be „szösszente-met”:

Adjon az Isten szerencsét, szerelmet, forró kemencét. üres vékamba, gabonát, árva kezembe parolát, lámpámba lángot, ne kelljen korán az ágyra hevernem,	kérdésre választ ő küldjön, hogy hitem széjjel ne düljön, adjon az Isten fényeket, temető helyett életet, nekem a kérés nagy szűgyen, adjon ügyis, ha nem kérem.”
--	--

Szentgáli Ferencné Eszter

In memoriam – Hunyadi Zoltán

2007 szeptemberében elárvult, vezető nélkül maradt templomi énekkarunk. Akkor találtuk meg Zoltán személyében új vezetőnként, akinek az irányításával 2021 szeptemberéig együtt szolgálhattuk egyházközségünket. Karnagyunk immár az angyali karokat „képzí és vezeti”, hiszen hamvazószerdán átlépett abba a másik világba.

Énekkarunk – aktuális tagsága és karnagya függvényében – időnként nagyon szép „produkciókra” is képes volt. Zoltán belépése nagy fellendülést hozott kórusunk életébe, hiszen hatalmas szakmai tapasztalatával a mi gyenge anyagunkból is sok szép „produkciót” varázsolt elő. Alig volt néhány alkalom, hogy kimaradt próbánk.

Hetente összejött ez a régi, baráti társaság. Zoltán türelemmel (nagy szükség is volt rá!), szakértelemmel, kemény munkával inspirált bennünket, hogy mi is tegyük oda a legjobb önmagunkat egy-egy kórusmű kidolgozásához, megszólaltatásához. Sok szép darabot tanultunk keze alatt, és sok szép élményt tudtunk adni templomunkban a liturgiához.

Kezdetben még a Piliscsabai Kórustalálkozókra is elmentünk, más templomokban is énekeltünk. Persze, nemcsak a liturgikus énekeket gyakoroltuk, időnként profánabb műsorral is kiálltunk (Kerektemplom éjszakája, családi nap, farsangi bál, ...).

Kórusunk életének fontos része volt mindig is a saját összejöveteleink szervezése, ahol természetesen nóták, népdalok kerültek terítékre. Zoltán ebben is mindig benne volt, nagy örömmel tartott velünk ezen alkalmakkal.

Minden kórustagunknak – de talán sok testvérünknek is – felejthetetlen élményeket nyújtott ez a 14 év, amíg velünk lehetett.

Az egész közösségünk nevében megköszönjük az Úrnak, hogy Zoltán velünk lehetett, itt szolgált! Adjon az Úr neki békét, alkalmazza Őt az angyalok kórusánál, hogy odaát is dicsérhesse Istent – a miénknél egy kicsit jobb kórus élén!

**Requiem aeternam dona ei, Domine,
et lux perpetua luceat ei!**

**Gyászmiséje a Kerektemplomban
március 25-én, szombaton 16 órakor lesz,
amit a család régi barátja,
Beer Miklós püspök atya celebrál.**

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Imádkozó egyházközség!?**Generációk imakapcsolata**

Kellemes meglepetést okozott, hogy viszonylag sokan bekapcsolódtak ötletünk megvalósításába, az egymásért végzett imaakcióba. 25-25 fiatalabb, ill. idősebb ember, család, csoport végzi ezt a közösségépítő imaszolgálatot.

Az ötletet „kölcson vettük”, de jónak, hasznosnak gondoltuk, ezért is László atyával egyeztetve belevágtunk. A meghirdetés nem a legjobban sikerült, de a végére mindenki értette a „feladatot”. A korhatárok megállapítása sem volt a legszerencsésebb, mert a középgeneráció most kimaradt...

No, de sebj, legközelebb már – a tanulságok összegzésével – körültekintőbben szervezzük a következőt. Mert bízunk az „akció” sikerében, és biztosak vagyunk a lelki hasznában.

Még pünkösöd előtt – egy kis összefoglaló keretében – az is ki fog majd derülni, hogy értünk ki imádkozott. Azt már tudom, hogy én kiért teszem ezt – azóta másképp is nézek a „védencemre”...

Azt gondolom, valamennyi bekapcsolódó fontos lépést tesz közösségünk erősödése érdekében!

NY.M.

Kálvária – fejlemények

Az elmúlt hónapban több dolog is elindult, amiről értesültem, megosztom olvasóinkkal.

A Kálvária kápolna felújítása halad a maga útján, jelenleg a falak kiszárítása történik az ideiglenes tető alatt. Az esetleges (reményeink szerinti) belső felújítás érdekében Galántai Zsófia restaurátor alapos dokumentációt készített a még meglévő eredeti felületekről. Ő, Zsembery Ákos építész és Prokopp Mária művészettörténész egy tanulmányt készítettek, amit szakmai lapokban fognak megjelentetni, hogy a szélesebb közvélemény és a szakma érdeklődését felkeltsék. Természetesen a Város vezetőinek is eljuttatták a tanulmányt. Ez kiindulási alap lehet a felújításért tenni tudó és akaró emberek/szervezetek megnyeréséhez.

A korábbi felajánlás szerint hamarosan lecseréljük a kápolna kapuzatát ideiglenesre. A felújítást a Fa-míves Kft. fogja végezni. A kovácsoltvas csillár felújítását Horváth György díszműkovács vállalta. Természetesen ezek a kivitelezővel egyeztetve történnek.

A kálvária szerpentinjének a tulajdonjoga rendezését elkezdte intézni a Polgármesteri Hivatal, elképzelések szerint az eltűnt alapítvány helyett a Város lesz az új tulajdonos. Ha a jogi procedúra megtörtént, lehet tovább lépni, pl. az út kialakításához.

A szerpentin ügyét kezébe vette Zsembery Ákos, a terület kitérését intézte a Földhivatal munkatársaival, valamint a város főkertészével egyeztetet a bozótirtásról, a kivágandó és maradó fák kijelöléséről. Ez alapján árajánlat érkezik a fakivágási és eltakarítási munkákról, aminek a költségébe a hozzám érkezett adományokból közösségünk is beszáll. A Kálvária kápolna területén (munkaterületén) a bozótirtást, fakivágást a felújítást végző kivitelező ígérte.

Ákos elkezdte a stációk egyenkénti felmérését, a szükséges javítási munkákat, ami kell majd ahhoz, hogy az „örökbefogadást” is elkezdhesük szervezni.

Megköszönjük mindenki segítségét, és kérjük továbbra is, hogy városunk eme gyöngyszeme régi pompájában használható és „használt” része legyen hitéletünknek, mi több a vallási turizmusnak...

Nyitrai László

Röviden...

• **Nagybőjtben** minden pénteken keresztutat imádkozunk templomainkban 17.30-kor, közösségeink vezetésével. A kálvárián pedig vasárnaponként 15 órakor végezzük a keresztutat, ahova a környékbeli plébániák híveit is meghívtuk – plébánosai által. Virágvasárnap a tervezett Esztergomi Passió lesz a keresztutatunk a Várdombon, tehát nem a Kálvárián! Húsvét után visszatérünk az elsővasárnapi menetrendre.

• Március 24-én, pénteken tartjuk a hagyományos zárandoklatunkat Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe kapcsán. A Kerektemplom elől 16 órakor indulunk rózsafüzért imádkozva a bazilikába, ahol a 17 órai szentmisében lelki adoptálásra is sor kerül.

• A húsvéti ünnepkör programjait **aktuálisan hirdetni fogjuk**. Ami már előre tudható, **triduumot** tartunk április 3-4-5-én. Az esti szentmisében 18 órakor a Kerektemplomban Balogh Attila atya, a Szeminárium rektora mondja a homíliákat. A **feltámasztási körmenetünket** húsvét vasárnap a 9 órai szentmise előtt tartjuk a kerektemplomi útvonalunkon.

• Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszombati Mária tiszteleti imádságunkra, ami legközelebb április 1-jén 17 órakor lesz a Kerektemplomban.

• Testületi ülésünkön László atya tájékoztatott, hogy plébániánk a Várostól 5 millió Ft-ot kapott, amit nagyrészt ingatlanjaink (templomaink, plébánia épületeink) fenntartására fordítunk. Jelentősen megemelkedtek a rezsidíjak – gáz, villany biztosítás, ... A belvárosi templom orgonáján is sürgős javításokat kellett végezni a beragadt és elnémult sípok miatt.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Bánzi Rubina Zara Pápa Nadin

Elhunytak:

Tóth Tibor	72 éves
Szénási Gábor	71 éves
Hock Ferenc	88 éves
Dr. Petőfi Sándorné, Dr. Németh Irén	85 éves
Kis Lászlóné, Nyitrai Julianna	71 éves
Vas Tibor Józsefné, Magos Éva	78 éves
Klotz József	99 éves
Pálmai László	92 éves
Takács László Ignácné, Arnóczki Ildikó	54 éves
Bátkai Gyula	85 éves
Daragics Katalin Erzsébet	80 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Dr. Bátorfi Dénesné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**